

за потомството. Въ старите времена съчиненията сж са писале съ рѣчка и буквите сж приличале на сегашните печатни букви, събдователно тие сж са писале твжрде мжчно. Каллиграфете, който сж преписвале нашите евангелнета и псалтире съ славянски букви, сж са трудили до толкова много, щото употрѣбенното отъ тѣхъ време е било $\frac{1}{2}$, части по-дълго отъ онова време, което би са употрѣбило отъ бжрзописците-калиграфете за сжщиятъ трудъ. Трѣба да кажеме и това, че въ старите времена учените не сж имале хартия, и писале сж на кожа, на камане и на широките листе на оная тропическа трева, която са нарича *папирусъ*. Кожанната хартия са нарича пергаментъ и получила е своето название отъ това, защото са е приготвяла въ градъ Пергамосъ. Нѣкои народи сж писале на джска, която сж натжрквале съ восакъ. Въ Бжлгария до скоро пишѣха на панакиди.

Но човѣческиятъ умъ е вжстжржествовалъ именно отъ онова време, отъ когато е изнамѣрена книгопечатницата. Ако китайците и да сж знаяле това искусство още нѣколко хилядолѣтия преди насъ, но тѣхните печатници и до днесъ още не могатъ да иматъ такова значение, каквото тие иматъ у европейците, защото китайците изрѣзватъ на джрво цѣли страници и тогава вече ги печатътъ, а у насъ буквите са слагатъ и разлагатъ една по една. Съ една дума, ако китаецътъ желае да напечата 1000 страници, то печатаринътъ трѣба да приготови за неговата книга хилядо джсчици, събдователно китайските печатници приличатъ на стереотипъ, на литографии или на ксилографии. Освѣнъ това, китайската хартия не прилича на на-